

החנוכה שחברה לה יחדיו

יום אחד הסתובבתי בחנותי הקטנה לממכר חפצים ישנים. לפתע נכנסה זקנה חביבה לחנות ועיניה נחו על חנוכיית בצלאל ישנה שעמדה בחלון הראווה של חנותי מזה חודשים רבים. החנות הייתה מוקמת בעיר לא מרכזית שבה אין תנועת תיירים ולכן מי שנכנס לחנות היו תמיד או נודניקים משועממים או כאלו שרצו לדעת כמה פריט שלהם שווה ולכן שאלו שאלות על הפריטים הדומים שהיו אצלי במלאי.

כמה עולה חנוכיה זו? הצביעה הזקנה על חנוכיית בצלאל שלי מנחושת. מייד רצו המחשבות בראשי: האם היא רוצה לקנות? ואז כדאי שאתן לה מחיר גבוהה יחסית, או שהיא רוצה למכור לי פריט כזה? ואז כדאי מאד שאנקוב במחיר נמוך כדי שאוכל לרכוש ממנה פריט כזה.

כרגיל במצבים כאלו צריך להחליט מהר, אין מקום לגמגום. החלטתי שלזקנה כזו אין מה לקנות חנוכיה כזו אלא היא רוצה כנראה למכור ולכן נקבתי במחיר זול יחסית.

הזקנה חייכה, יש לי מספר חנוכיות דומות לזו האם תרצה לקנות ממני? כן בהחלט עניתי רק שאני צריך לראות על מה מדובר השבתי בזהירות.

אם אתה מעוניין אתה יכול להגיע לביתי ולראות על מה מדובר.

לקחתי ממנה את פרטיה וסיכמנו שאקבע עמה זמן מתאים ואקפוץ אליה.

לאחר מספר ימים קבענו והגעתי לביתה. מייד כשנכנסתי נתקלו עיני בפריטי יודאיקה מדהימים. הראתה לי את החנוכיות והסכמתי לקנות ממנה במחיר עליו הסכמנו. מהיכן כל הפריטים הללו שבביתך שאלתי? אלו פריטים שירשתי מבעלי ז"ל שנפטר לא מזמן, ואני מעוניינת למכור את הפריטים שלו, כיוון שאין לי מקום בשבילם. ניסיתי לדלות ממנה מעט פרטים והסיפור היה מרתק.

האבא של בעלה שנפטר, היה סוחר יודאיקה ואספן מראשוני העיר תל אביב. הוא אסף הרבה פריטים וכאשר נפטר חולק רכושו בין בניו. כיוון שהם לא הסתדרו מי יודע מה, אז הם חלקו ביניהם את הפריטים לפעמים ללא כל הגיון. זוג פמוטים יקר חילקו כל פמוט לאח אחר וכידוע פמוט בודד לא שווה הרבה בהשוואה לזוג פמוטים תואם. חלק מהפריטים פירקו ולקחו זה חלק אחד והשני חלק אחר!! ממש קניבליזם תרבותי.

כיוון שאני חובב חלקים קניתי חלקים של חנוכיה איטלקית גדולה מאד אשר נראו לי ישנים מאד ומדהימים. הבעיה הייתה שאצל הזקנה היו רק עמודי יכין ובוועז של מנורת החנוכה והקשת העגולה שמחברת ביניהם. הערכתי שהם מהדגם הידוע של חנוכיה קלאסית מרומא. מה ששבה את ליבי במיוחד היה החריטה המדהימה שעליהם וכן הגודל המדהים של החלקים ביחס לאלו שאני מכיר ממודל זה.

הזקנה הסכימה למכור את החלקים הללו בפרוטות כיוון שאין להם ערך בפני עצמם ואינני חושב שהיא ידעה בכלל שהם חלק מחנוכה.

כיוון שסיפרה לי את הסיפור על אביה וחלוקת הירושה המוזרה בין הבנים החלטתי לשאול אותה לפרטיו של האח השני של בעלה שנפטר. הזקנה סיפרה לי בחביבות מי הוא והיכן מתגורר.

החלטתי לגשת לאח השני ולנסות לראות מה הסיפור שלו. בהתחלה היה חשדן מאד ולא רצה לדבר. אולם, אחרי שהגעתי לביתו וצלצלתי בדלת וכאשר פתח אותה ראיתי פריט מעניין ומייד התחלתי לספר לו מה אני יודע עליו, התרכך מעט והכניס אותי כיוון שרצה לשמוע עוד פרטים שאני אולי יודע על הפריט שניצב בפתח ביתו בכניסה.

לאחר מספר מפגשים עימו וכשראה שיש לו עסק עם מישהו רציני בעל ידע, החלטתי לאזור אומץ ולשאול אם יש לו פריטים שהוא מעוניין למכור. יש לי פה ושם הפטיר. אבל יש לי הרבה מאד חלקים של כל מיני פריטים אולי תהיה מעוניין בהם גם כן אמר לאחר שראה שאני מחפש דברים זולים במיוחד.

נכנסנו למחסן וראיתי מייד שמדובר בייקה. הכל היה מסודר בקופסאות ומגירות בסדר מופתי לפי סוגים ולפי שימושים. עברתי על החלקים ופה ושם מצאתי חלקים שעניינו אותי. פתאום אורו עיניי, לפתע ראיתי בזיכים ענקיים של מנורת חנוכה איטלקית. מייד גלגלתי בראשי ופנטזתי שאלו החלקים המשלימים של החנוכה מהאיטלקית שחציה כבר הייתה בבעלותי מהגברת הזקנה אלמנתו של האח.

אין בעיה רוצה לקנות את זה? צחק ונקב במחיר סביר שהרי מבחינתו מדובר על חתיכת פליז שללא שימוש שנים רבות.

קניתי אותה ושמתי פעמי הביתה, תוך קצב דפיקות לב מואצות, בכוונה לראות האם צלחה דרכי אם לאו?! כלומר, האם החלקים שקניתי הינם החצי השני של החנוכה שכבר קניתי מהאח.

כאשר הגעתי הביתה, ניסיתי להרכיב את החלקים לחנוכה שלמה, ומייד ראיתי שהחלום התגשם, החנוכה חזרה להיות שוב מנורת חנוכה ולא עוד חלקים תועים בארגזים חסרי תוחלת.

אכן נס גדול היה פה גם לחנוכה וגם לי.

להלן החנוכה השלמה. למותר לציין שמדובר בחנוכה איטלקית דגם רומא מהמאה ה-18, נדירה ביותר בגודלה, כמוה לא ראיתי שניה.

ג.ל.

אוגוסט - 2015

